

Abstrakt

Mezi mořskými savci najdeme mnoho predátorů, nicméně pouze čtyři druhy z nich můžeme považovat za pravé vrcholové predátory. Medvědi lední, kosatky dravé, tuleni leopardí a vorvani obrovští jasně vládnou ve svých prostředích, kosatky a vorvani jsou navíc na vrcholu globálně. Kromě toho, že jsou tyto druhy obecně hojné v počtech jedinců a že jsou relativně velcí v porovnání s blízkými příbuznými druhy, nesdílejí tyto čtyři predátoři mnoho. Liší se v tvorbě sociálních skupin, ekologii lovu, life-history znacích a úrovních vnitrodruhové spolupráce. Jen velmi málo studií se zaměřuje na zkoumání konkrétních charakteristik, které by jednotlivé predátory dělaly tak dominantními. Když zvážíme, jak hojné tyto druhy i jejich kořist jsou, je vidno, že studií, které by zkoumaly predáční nebo nepredáční interakce s dalšími velkými savci – predátory, bylo provedeno nedostatečné množství. Naše porozumění trofickým vztahům, vlivu velkých predátorů na hierarchii druhů a rovnováhu ekosystému je chabé. Zvážíme-li, jak velký vliv má lidská populace na naše oceány a velké mořské predátory, je zjevné, že je třeba se v budoucím výzkumu zaměřit na zkoumání komplexních mezidruhových vztahů.